

tatet heraf er den betydelige Udnævnelse af Sekondløjtnanter, der har fundet Sted, og den er altsaa i ingen Henseende rettet mod Underofficerernes Ønsker. Det er jo rigtigt nok, at man i Underofficerskredse ikke ser med Velvillie paa Sekondløjtnanterne, men paa den større eller mindre Berettigelse af dette Syn skal jeg ikke komme ind — det er jo en Sag, som i sin Tid har fundet sin Afgørelse ved Hærloven af 1909. En Forandring af hele den Stilling, som skabtes, og som man altsaa fra Underofficerernes Side er misfornøjet med, kan jo kun ske, naar man i det hele taget gaar til at forandre Hærlovens Ordning i denne Henseende.

Dernæst nævnedes det ærede Medlem Spørgsmaalet om de saakaldte Springavancementer eller Valgavancementer. Som bekendt er der i Underofficerskredse Uvillie imod, at Valgavancement overhovedet benyttes for Underofficerernes Vedkommende. Forholdet er imidlertid dette, at Hærloven nu en Gang rummer Valgavancementet — der findes ikke udtrykkelig Bestemmelse om, hvor hyppigt Valgavancementer skal finde Sted, men der findes Bestemmelse om Valgavancementer saavel for Underofficerernes som for Officerernes Vedkommende. Hvis man derfor i alle Tilfælde nægtede at anvende Valgavancement, vilde det efter min Mening være en Tilsidesættelse af den Regel, der i saa Henseende indeholdes i Hærloven. Om denne Regel er mere eller mindre heldig, skal jeg ikke indlade mig paa nogen Diskussion om, men saa længe den gælder, maa man tage et rimeligt Hensyn til den. Jeg har for mit Vedkommende meget stærkt bidraget til at indskrænke Tilfældene af Valgavancementer, idet det jo er en bekendt Sag, at ethvert Valgavancement altid vækker Misfornøjelse hos dem, som paa denne Maade kommer til at staa noget længere nede i Rækkefølgen — det gælder baade for Officerernes og Underofficerernes Vedkommende. Anvendelsen af Valgavancement medfører jo nødvendigvis, at der er nogle, som springes forbi, der siden avancerer, men blot kommer til at staa længere nede i Rækkefølgen — Anvendelse af Valgavancement betyder ikke, at den forbisprungne helt standses i senere Avancement. Dette Valgavancement har været anvendt, lige siden Hærloven blev givet og selvfølgelig ogsaa i det ærede Medlems Tid — fra selve Ministeriets Side for Officerernes Vedkommende og gennem de Befalingsmænd, som havde Udnævnelsesretten, for Underofficerer-

nes Vedkommende. Og det blev utvivlsomt tidligere anvendt i større Omfang, end Tilfældet er for Tiden, thi i min Tid har Ministeriet stadig bestræbt sig for at indskrænke dette Valgavancement til det mindst mulige, men afskaffe det ved en administrativ Vilkaarlighed kan jeg ikke.

Hermed tror jeg at have fremført de Bemærkninger, der kan være Grund for mig til at fremføre, og jeg skal da kun udtale Ønsket om, at Lovforslaget maa blive fremmet hurtigst — det har jo Tilslutning fra alle Sider. En kort Forhandling i et Udvalg om de forskellige Problemer, det kan give Anledning til at drøfte, kan der jo ikke være noget i Vejen for, men det er ønskeligt, at det fremmes hurtigt, for at man snarest kan fortsætte den Uddannelse af ungt Mandskab, som er Betingelsen for, at det ældre værnepligtige Mandskab, der indkaldes til Sikringsstyrken, kan blive afløst.

Klaus Berntsen: Jeg takker den højtærede Minister for de Oplysninger, han gav med Hensyn til de forskellige Avancementer. Det er mig velbekendt, at der i Hærloven findes Bestemmelse om Valgavancement baade for Officerer og for Underofficerer, men Antallet af saadanne Avancementer er ikke bestemt. Den højtærede Minister har en stor Myndighed, og her, hvor der udnævnes og maaske fremdeles skal udnævnes et saa stort Antal Officerer og Underofficerer, vil jeg ønske, at den højtærede Minister paa skønsomst Maade vil bruge sin Magt i den Udstrækning, det kan forsvares.

Jeg har saa en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik). Jeg havde den Glæde at høre, at det ærede Medlem var enig i de Betragtninger, jeg havde gjort gældende, og jeg forstaar derfor ikke, at han anslog den Vælgermødetone, som han brugte i sine Udtalelser overfor mig. Det var der ikke Anledning til, da vi ikke staaar umiddelbart overfor et Valg til Folketinget. Det ærede Medlem vilde gøre mig opmærksom paa, at jeg ikke var i Stand til ved en midlertidig Lov som denne at udjævne den Klasseforskel, der er mellem Officerer og Underofficerer. Nej, det er jeg ikke, og det har jeg heller ikke tænkt at gøre noget Forsøg paa, det kunde aldrig falde mig ind, især da vi staaar overfor en midlertidig Lovforanstaltning. Men det er ikke en Klasseforskel, der her gør Udslaget, thi det er ikke Officererne, der bestemmer, hvilke Stabssergenter der maa